

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/166/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213353
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6412213353.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa Doc. JUDr. Branislava Fridricha PhD., proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh, ktorým sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s poukazom na nesprávny úradný postup Okresného súdu v Žiari nad Hronom v súvislosti s vykonávaním exekúcie. Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu dňa 8.2.2015 o 15.42 hod. mailové podanie, a to vyjadrenie k stanovisku odporcu a zároveň aj ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania. Odročit' pojednávanie nežiadal.

Právny zástupca navrhovateľa poukázal na to, že navrhovateľ v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6100192 dlžníkom L. B.. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy, obsiahnutej v Exekučnom poriadku, najmä podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, pritom ho požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ v návrhu konštatoval, že exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky, nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie spísal dňa 28.10.2009 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite, a teda že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ poukázal na to, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Tvrdí, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že by k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Zároveň uviedol, že navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia

jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 12.2.2010 o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žiadal priznať majetkovú škodu vo výške 175 €, ktorá predstavovala náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Suma pozostáva z platby na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70 €, na udržiavanie a správu informačného systému sumou 40 € a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50 €. Ďalej sumu tvorí suma 15 € na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje, spojené s vyhotovením urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje, spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania. Navrhovateľ ďalej žiadal priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie, porušenie práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z titulu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatnil sumu 165,96 €. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktrín Ústavného súdu, teda 663,80 € za rok. V danej veci bol exekučný súd podľa názoru navrhovateľa nečinný viac ako 107 dní. Navrhovateľ žiadal rozhodnúť medzitýmym rozsudkom o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, pretože tento nerozhodol o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6100192 v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote a následne žiadal rozhodnúť rozsudkom, v zmysle ktorého žiadal zaviazat' odporcu zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 165,96 €.

Na pojednávanie sa nedostavil odporca, doručenie mal riadne vykázané, súdu doručil mailové podanie dňa 6.2.2015, kde ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, odročiť pojednávanie nežiadal.

Odporca súdu doručil písomné vyjadrenie v danej veci, z ktorého obsahu okrem iného je zrejmé, že návrh žiada zamietnuť ako nedôvodný. Odporca poukázal na to, že v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, pričom konanie vykazuje nedostatky a za nedostatok sa považuje aj zmatečnosť konania. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Odporca ďalej poukázal na to, že mu nie je zrejmý ani titul nároku na náhradu škody. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Odporca poukázal na to, že pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., v znení Zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu, spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladanej týmto ustanovením, nepredložil. Odporca pripustil, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, avšak najmä v tých prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. Odporca poukázal na to, že pri konaní o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody sa vychádzať len z existencie prieťahov v súdnom konaní s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. Odporca v písomnom vyjadrení vzniesol aj námietku premlčania, nakoľko lehota uplynula pred dňom 23.4.2009, teda tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Odporca v písomnom vyjadrení konštatoval aj tú skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ani výšku škody. Zdôraznila aj nedostatok príčinnej súvislosti ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok, ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a/ nezákonným rozhodnutím
- b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody
- c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. toho istého zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona, účinného do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 toho istého zákona, účinného v čase vzniku škody, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods. 1 toho istého zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 6 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov v znení, účinnom do 31.8.2005 ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku (prechodné a záverečné ustanovenia, účinné od 1.9.2005) konania, začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva, platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku (prechodné a záverečné ustanovenia, účinné od 1.9.2005) ustanovenia § 34 ods. 1 - 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 os. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania, začaté pred 1.9.2005.

Prejednaníu žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nebráni, že žaloba na súd doručená skôr než uplynula lehota šesť mesiacov na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 Zákona č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť nepovažuje návrh navrhovateľa za návrh predčasne podaný.

Pri posudzovaní námietky premlčania, vznesenej odporcom súd vychádzal z tej skutočnosti, že návrh navrhovateľa na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 2.11.2009, pričom uznesenie tunajšieho súdu č.k. 10Er 186/2003 zo dňa 12.2.2010, ktorým bolo žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovie, bolo doručené navrhovateľovi dňa 8.3.2010. Teda súd mal za to, že dňom 8.3.2010 sa navrhovateľ mohol dozvedieť o škode, ktorá mu mohla vzniknúť tým, že súd nerozhodol podľa názoru zástupcu navrhovateľa o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Návrh na súd bol podaný dňa 27.9.2012, preto má súd za to, že návrh na začatie konania bol v predmetnej veci podaný včas a námietka premlčania je nedôvodná.

Zákon č. 514/2003 Z. z. nemá osobitné ustanovenia o premlčaní vo vzťahu k nemajetkovej ujme, preto u tohto nároku treba aplikovať všeobecnú úpravu § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čiže od doby, kedy sa poškodený dozvedel o vzniku nemajetkovej ujmy.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy 165,96 € z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Nesprávnym úradným postupom v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Rovnako nesprávnym úradným postupom je aj nevydanie rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, a to z pripojeného spisu Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 10Er 186/2003, že súdny exekútor Mgr. Jozef Ďurica doručil na tunajší súd dňa 19.5.2003 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava proti povinnej L. B., bytom Ž., T. G. XX na vymáhanie sumy 18.590,-Sk s prísl. Okresný súd v Žiari nad Hronom vydal poverenie dňa 22.5.2003 a v danej veci na vymoženie uloženej povinnosti poveril súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu. Oprávnený, v danej veci POHOTOVOSTĚ, s.r.o., doručil súdu dňa 2.11.2009 návrh na zmenu exekútora. Súd výzvou zo dňa 13.11.2009 vyzval súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu na predloženie exekučného spisu EX 577/03 a v prípade, ak si uplatňuje trovy exekúcie, aby v rovnakej lehote zaslal vyčíslenie trov exekúcie s poukazom na to, že oprávnený v danej veci podal návrh na zmenu exekútora. Súdny exekútor, JUDr. Jozef Ďurica, doručil súdu dňa 18.12.2009 vyúčtovanie exekučného konania EX 577/03, ako aj exekučný spis. Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol uznesením dňa 12.2.2010 o návrhu na zmenu exekútora tak, že návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a ďalším vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi priznal trovy exekúcie. Uvedené uznesenie bolo doručené oprávnenému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava dňa 8.3.2010. Z uvedených skutočností súd zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 2.11.2009, v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Exekučné konanie v predmetnej veci bolo začaté na návrh oprávneného, ktorý bol doručený Exekútorскому úradu súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu dňa 20.3.2003, pričom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 19.5.2003. Je teda potrebné aplikovať ustanovenie § 44 ods. 6 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v znení, účinnom do 31.8.2005, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú nedotknuté. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Predmetná právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. K tomu došlo až s účinnosťou od 1.9.2005. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 238 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z., v zmysle ktorého konania, začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva, platného do 31.8.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. Ustanovenie § 238 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. taxatívne vymedzuje ustanovenia exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania, začaté pred 1.9.2005, pričom ide o § 34 ods. 1 - 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4 a § 145 ods. 1.

Na základe vyššie uvedeného súd mal za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal v predmetnej veci priebežne, pričom všetky vykonávané úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonané v súlade s exekučným poriadkom. Jednalo sa o konanie, začaté pred 1.9.2005, keď právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Až dňa 18.12.2009 doručil súdu exekútor JUDr. Jozef Ďurica exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie, čiže až v tomto období mal súd všetky potrebné podklady pre to, aby mohol o návrhu na zmenu exekútora rozhodnúť. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučných veciach podával v rovnakom čase hromadné návrhy na zmenu exekútorov, pričom v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k tomu musel počítať i s určitým technickoadministratívnym zdržaním. V r. 2009 v agende Er napadlo na tunajší súd 6190 vecí a v roku 2010 napadlo 6350 vecí, pričom tieto

veci v uvedenom čase vybavovali len piati sudcovia, ktorí však vybavovali ešte aj inú pridelenú agendu. Súd nemal v konaní preukázané žiadne prieťahy v exekučnom konaní - opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t. j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z uvedeného dôvodu súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na to, že súd dospel k názoru, že nárok navrhovateľa na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy nie je dôvodný z dôvodu, že exekučný súd neporušil práva navrhovateľa, nie je potrebné vyhodnocovať aj predpoklady na určenie výšky nemajetkovej ujmy, uvedené v § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. Týmito predpokladmi by sa súd zaoberal iba v prípade, ak by náhradu nemajetkovej škody priznal a odôvodňoval by jej výšku. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci (nesprávny úradný postup exekučného súdu) v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 668/2014).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcoví, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal. Odporca, ktorý nebol zastúpený advokátom, si náhradu trov konania uplatnil vo svojom vyjadrení k podanému návrhu, preto mal súd povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Odporca si trovy konania nevyčísľil, z obsahu spisu žiadne trovy konania odporcu nevyplynuli, preto súd rozhodol tak, že odporcoví náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.